

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **F. F.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Chovancem, advokátem se sídlem Dlouhá 53/6, Ostrava, Moravská Ostrava proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 4. května 2011 č.j. MSK 59557/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 22 odst. 1 písm. a/ bod 3 a § 22 odst. 1 písm. l/ zák.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), kterých se dopustil tím, že dne 20.11.2010 v 17.15 hod. na ulici Frýdlantská ve Frýdku-Místku řídil vozidlo Škoda Felicia, rz X po chodníku. A dále toto vozidlo řídil, i když bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo účastníky na pozemních komunikacích - sjetá přední pneumatika pod stanovenou mez. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. a/, § 53 odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), § 36 odst. 1, § 37 písm. a/ zák.č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 36 odst. 7 písm. a/ vyhlášky č. 341/2002 Sb. o schvalování technické způsobilosti vozidel, ve znění pozdějších předpisů. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6-ti měsíců podle ust. § 11, § 12 odst. 2 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a náklady řízení byly stanoveny do 4 měsíců od právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení dopravně správních agend, rozhodl dne 10.3.2011 SP. ZN. MMFM_S 21512/2010/ODASH/Ško tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení o přestupku ze dne 1.12.2010, situační nákres, vysvětlení k přestupku ze dne 20.11.2010, fotodokumentace, výpis z evidenční karty řidiče F. F., výpis z evidence vozidel a protokol o ústním jednání ze dne 24.1. a 9.3.2011. Po provedeném důkazním řízení bylo zjištěno, že zakročující strážníci shodně uvádějí, že viděli jet auto po chodníku na ul. Frýdlantská ve Frýdku-Místku. Z fotografií pořízených hlídkou Městské policie je zřejmé, že na vozidle Škoda Felicia, rz X se nachází sjetá přední pravá pneumatika pod

stanovenou mez. Správní orgán považuje za prokázané, že F. F. se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. a/ bod 3 zákona o přestupcích tím, že toto vozidlo řídil, i když bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo účastníky provozu na pozemních komunikacích – sjetá pravá pneumatika (hloubka dezénu menší než 1,6 mm). Dále správní orgán vzal za prokázané, že jmenovaný se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l/ zákona o přestupcích tím, že řídil dne 20.11.2010 v 17.15 hod. na ul. Frýdlantská ve Frýdku-Místku vozidlo Škoda Felicia, rz X po chodníku.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10.3.2011 SP. ZN. MMFM_S 21512/2010/ODASH/Ško potvrdil. V odůvodnění se vypořádal se všemi námitkami v odvolání uvedenými. Přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 31.5.2011 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. V žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a zároveň byl zkrácen na svém právu na řádnou obhajobu. Tyto dva žalobní body v doplnění žaloby upřesnil následujícíce:

- v nesprávné kvalifikaci přestupku v důsledku nesprávného vyložení ust. § 36 vyhl. č. 341/2002 Sb. správní orgán cit. ustanovení zúžil na bezprostředně ohrožující. Správní orgán opomněl rozlišit označení stupňů závad při kvalifikaci a hodnocení technického stavu vozidla z důvodu absence zjištění výše dezénu dle identifikátoru opotřebení s odkazem na pouhý pohled zasahujícího strážníka;
- opakovaně v rámci celého průběhu správního řízení byla zaměňována identifikace vozidla oběma správními orgány, když namísto rz X bylo uváděno X;
- nesprávné vyhodnocení správními orgány včasnost a řádnost omluvy z nařízeného jednání na den 9.3.2001. Žalobce má sice v průkazu totožnosti uvedenou adresu trvalého bydliště F., N. K. 12, nicméně skutečným bydlištěm je F.-M., M. 474;
- porušení práva na řádnou obhajobu. Žalobce si zvolil na základě plné moci udělené ústně do protokolu dne 24.1.2011 zástupce. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydané dne 10.3.2011 bylo v rozporu s ust. § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. doručeno žalobci. Rozhodnutí mělo být doručeno toliko zástupci,

bylo-li doručeno jen zastoupenému, pak doručení písemnosti nemá účinky pro běh lhůt, a lhůta pro odvolání ještě nenastala a rozhodnutí správního orgánu nemůže být v právní moci.

[5] Dne 12.6.2011 byl u zdejšího soudu podán návrh na odkladný účinek žalobě dle § 73 s.ř.s. Po výzvě soudu k zaplacení soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč zástupce žalobce soudu dne 11.5.2012 sdělil, že soudní poplatek neuhradí, neboť toto se již jeví jako bezpředmětné a současně předložil rozhodnutí Městského úřadu Odry, odboru dopravy ze dne 24.11.2011 č.j. MěÚO/30399/2011/02/Kon-280.22 (právní moc 24.11.2011) o vrácení řidičského oprávnění skupiny B.

Vyjádření žalovaného

[6] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 29.7.2011 popřel oprávněnost žaloby. Žalovaný předně uvádí, že provozovatel vozidla (viz. příkaz ze dne 5.1.2011 na č.l. 15 spisu správního orgánu prvního stupně) byl uznán vinným z přestupku podle § 83 odst. 1 písm. d/ zák.č. 56/2001 Sb., za který lze podle § 83 odst. 2 cit. zákona uložit pokutu do 50.000,- Kč. Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. a/ bod 3 zákona o přestupcích, za který se podle § 22 odst. 7 uloží pokuta od 5.000,- Kč do 10.000,- Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Žalobce jako řidič vozidla byl tedy uznán vinným jiným přestupkem než provozovatel vozidla; obecně vyšší závažnost tohoto přestupku vyjádřil zákonodárce nenulovou dolní hranicí sankce pokuty a nutností obligatorního uložení sankce zákazu činnosti (použití formulace „se uloží“ ve srovnání s formulací „lze uložit“) opět s nenulovou dolní hranicí. Je logické, aby za užití vozidla v provozu na pozemních komunikacích byl přísněji trestán ten, kdo vozidlo v daném okamžiku ovládá, než ten, kdo je jeho vlastníkem či oprávněným držitelem, avšak fakticky ho neovládá. Žalovaný tedy v odlišném druhu a výši sankcí uložených řidiči a provozovateli vozidla nespatřuje zkrácení žalobce na jeho právech. Z § 36 a § 37a/ podle žalovaného vyplývá, že byla-li v daném případě pneumatika vozidla sjetá pod přípustnou mez, a to takovým způsobem, že to bylo zjevné pouhým okem i bez přeměření hloubky dezénu, neboť na některých místech pláště pneumatiky dezén zcela chyběl, nepochybně jde o takovou závadu na vozidle, pro kterou vozidlo nesmí být užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí, neboť taková závada bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Jinými slovy, jestliže zákonodárce stanovil, že závada spočívající v nedostatečné hloubce dezénu pneumatiky je vždy závadou, pro kterou nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, pak tím vyjádřil, že taková závada ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích natolik, že je

nutné užití takového vozidla v provozu zakázat. Žalovaný tedy trvá na výkladu, že závady výslovně vyjmenované v § 36 vyhl.č. 341/2002 Sb. vždy způsobují, že vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích a že jde tedy o závady „bezprostředně ohrožující“ ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a/ bod 3 zákona o přestupcích. Stupně závad na technickém stavu vozidla, které zmiňuje žalobce, definuje v souvislosti s technickou prohlídkou silničního vozidla § 49 zák.č. 56/2001 Sb., přičemž nebezpečnou závadou je závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích. Podle § 10 odst. 2 vyhl.č. 302/2001 Sb., se závady označují písmeny A (závada lehká), B (závada vážná) a C (závada nebezpečná). Stupně hodnocení konkrétních závad jsou specifikovány v příloze č. 7 cit. vyhl. a dále ve věstníku Ministerstva dopravy (viz. § 10 odst. 3, 4 cit. vyhl.). Za nebezpečnou závadu stupně C, se kterou nesmí být vozidlo v silničním provozu užito, se přitom vždy považuje stav, kdy na nejvíce ojetím místě běhounu pneumatiky je hloubka drážek nebo zářezů menší než předepsaná. Nezáleží tedy na tom, zda je pneumatika ojetá zcela nebo jen částečně, jak naznačuje žalobce, vždy se bude jednat o závadu nebezpečnou, způsobující okamžitou nezpůsobilost vozidla k provozu, jejíž zjištění má za následek nemožnost užití vozidla v provozu až do doby odstranění závady. Chybné označení RZ předmětného vozidla žalobce sám považuje za chybu v psaní, s čímž se žalovaný ztotožňuje, uvedená chyba spočívající v záměně jedné číslice registrační značky nezpůsobuje pochybnosti o tom, o které vozidlo v průběhu řízení šlo, přičemž v průběhu řízení tuto chybu nikdo nezaregistroval. Žalovaný již nařídil správnímu orgánu prvního stupně, aby podle § 70 správního řádu vydal opravné rozhodnutí, které bude soudu zasláno dodatečně. K omluvě žalobce z ústního jednání žalovaný uvádí následující. Ústní jednání bylo nařazeno na den 9.3.2011 v 9:00 hodin. Toho dne v 7:22 hodin odeslal žalobce datovou zprávu, která byla ihned dodána do datové schránky správního orgánu prvního stupně. Obsahem datové zprávy byla omluva, v níž žalobce žádal o omluvu „z dnešního nařízeného jednání“, ze zdravotních důvodů (byl již delší dobu nachlazen, k tomu se přidala střevní infekce a slabost), prosí o stanovení náhradního termínu jednání, raději v týdnu od 21. března 2011. Omluva je datována ve Frýdku-Místku dne 8. března 2011. Již samotná omluva obsahuje rozpor v tom, že je datována den před ústním jednáním, a žalobce žádá o omluvu z „dnešního“ jednání. Tvrzení o svém zdravotním stavu žalobce ničím neprokázal. V souvislosti s lékařskou zprávou doloženou teprve k odvolání žalovaný poukazuje na další rozpory: Přestože je omluva datována ve Frýdku-Místku, kde se dle svého sdělení žalobce také zdržuje, lékařskou zprávu sepsal MUDr. J. C., praktický lékař s ordinací v Prostějově, kde měl být žalobce ošetřen. Lékařská zpráva je vypsána až dne 23. března 2011, tedy zpětně, a je v ní uvedeno, že dne 9. března 2011 v 7:55 hodin byl žalobce ošetřen během svého pobytu v Prostějově pro akutní žaludeční a střevní obtíže. Omluvu však žalobce odesílal toho dne již v 7:22 hodin. I kdyby žalovaný všechny tyto rozpory pominul, pak uvádí, že pokud byl žalobce

ošetřen lékařem dne 9. března 2011, pak mohl doložit lékařskou zprávu nejpozději dne 10. března 2011, což neučinil, tedy neprokázal, že mu v účasti u ústního jednání bránil důležitý důvod, resp. neučinil tak bezodkladně. K doručení prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvádí, že při ústním jednání dne 24. ledna 2011 žalobce udělil zmocněnkyni plnou moc „pro toto jednání“ ve věci přestupku (...) vedeného pod sp. zn. (...) Podle žalovaného jde o zmocnění k zastupování pouze k tomuto konkrétnímu ústnímu jednání. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[7] Dne 11.1.2011 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 5.1.2011 a předvolání k ústnímu jednání na 24.1.2011 v 9.00 hodin. Současně k jednání byli předvoláni svědci strž. D. V. a strž. B.

Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je následující:

- oznámení o přestupku ze dne 1.12.2010 včetně situačního nákresu a úředních záznamů zasahujících policistů ze dne 20.11.2010 plus vysvětlení k přestupku, fotodokumentace pneumatiky,
- příkaz o uložení pokuty pro M. R., provozovatele vozidla Škoda Felicia rz X,
- protokol o ústním jednání ze dne 24.1.2011, ve kterém nejdříve udělená plná moc obviněného k zastupování jeho osoby paní M. A., nar. X, adresa N. K. 12, F., pro toto jednání ve věci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. a/, bod 3 a § 22 odst. 1 písm. l/ zákona o přestupcích. Obviněný uvedl, že ráno vozidlo před jízdou kontroluje a pneumatiky byly v pořádku, nevšiml si, že vzorek na té jedné pneumatice je minimální. Dále uvedl, že přijel po ul. Frýdlantské, odbočil u obchodního domu Prior a jel po parkovišti až do oblouku, tam na parkovišti zastavil a čekal na zákazníka. Když zákazník přišel a předal mu pizzu, jel za dalším zákazníkem. Vjel pak na ul. Frýdlantskou tam, kde je výjezd z parkoviště a jel přes kruhový objezd dále na ul. Bezručovu. Dále byli slyšeni svědci zasahující policisté, kteří shodně uvedli, že předmětné vozidlo neviděli stát, viděli jej couvat po chodníku před obytným domem mezi parkovištěm u komplexu Prior a křížovým podchodem. Pak ho viděli vycouvávat na vozovku přilehlou k parkovišti,
- předvolání k dalšímu ústnímu jednání na 9.3.2011, které bylo doručeno do datové schránky obviněnému F. F., dále M. A. a svědkovi strž. B.,

- protokol o ústním jednání ze dne 9.3.2011, ze kterého zjištěno, že obviněný se nedostavil, věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, a vypovídal svědek strž. B.,
- omluva z nařízeného jednání na den 9.3.2011 ze dne 8.3.2011, která byla správnímu orgánu do datové schránky doručena 9.3.2011 v 7:48:17 hodin, ve které obviněný sděluje, že se z dnešního jednání omlouvá ze zdravotních důvodů. Již delší dobu byl nachlazen, bohužel se k tomu přidala nějaká střevní infekce a slabost. Žádá o stanovení náhradního jednání, nejraději v týdnu od 21.3.2011.

[8] Dne 10.3.2011 bylo vydáno rozhodnutí SP. ZN. MMFM_S 21512/2010/ODASH/Ško.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 28.3.2011 odvolání, jehož součástí byla lékařská zpráva – nález vystavený MUDr. J. C., praktickým lékařem pro dospělé, M. 5, P., ze dne 23.3.2011, ve které uvádí, že jmenovaný 9.3.2011 v 7.55 hod. byl ošetřen během svého pobytu v PV pro akutní žaludeční a střevní obtíže. Doporučuje klidový, dietní režim na lůžku a kontrolu u svého OL dle stavu. Odvolání bylo předloženo žalovanému k rozhodnutí dne 1.4.2011.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., *o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[11] Podle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 přestupkového zákona ve znění k datu vydání rozhodnutí *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.*

[12] Podle ust. § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. *na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.*

[13] Podle ust. § 37 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. *silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,*

[14] Podle ustanovení § 36 odst. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb. *jsou-li na vozidle závady, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí.*

[15] Podle ust. § 36 odst. 7 písm. a) vyhlášky č. 341/2002 Sb. *závadou podle odstavce 1 na pneumatikách vozidla je vždy, je-li hloubka dezénu hlavních dezénových drážek nebo zářezů menší než 1,6 mm u vozidel všech kategorií a u mopedů menší než 1,0 mm.*

Právní posouzení věci samé

[16] K námitce ohledně projednání věci v jeho nepřítomnosti. Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně na den 24.1.2011 v 9:00 hodin; předvolání žalobci doručeno dne 11.1.2011. Současně byli předvoláni svědci – zasahující policisté. Žalobce se k ústnímu jednání dne 24.1.2011 dostavil a do protokolu prohlásil, že tímto uděluje plnou moc k zastupování mé osoby paní M. A. pro toto jednání ve věci přestupku a podle § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích vedeného pod sp. zn. MMFM S 21512/2010/ODaSH/Ško. Další ústní jednání bylo nařízeno na 9.3.2011 v 9:00 hodin. Předvolání bylo doručeno žalobci dne 8.2.2011 do datové schránky a současně bylo předvolání doručeno i paní M. A. dne 18.2.2011. V den ústního jednání byla do datové schránky správního orgánu I. stupně v 7:48:17 hodin doručena omluva obviněného z jednání, ve které uvedl, že je již delší dobu nachlazen, přidala se i střevní infekce a slabost, a z toho důvodu žádá o náhradní termín, nejlépe v týdnu od 21.3.2011. Správní orgán omluvu takto formulovanou bez dalšího neakceptoval, věc projednal, vyslechl předvolaného svědka a následujícího dne, 10.3.2011, rozhodl ve věci. V odůvodnění uvedl, že v den ústního

jednání byla správnímu orgánu do datové schránky doručena omluva z ústního jednání, která neobsahovala lékařské potvrzení o pracovní neschopnosti, ač byl jmenovaný řádně poučen, že důvod omluvy je nutno prokázat. Omluva nebyla včasná a navíc neobsahoval lékařské potvrzení o pracovní neschopnosti. V odvolání proti rozhodnutí žalobce mimo jiné uvedl, že se řádně a včas z jednání omluvil. Zdravotní potíže mu znemožnily účast u jednání. Omluvu realizoval dle poučení v předvolání. V poučení je sice uvedeno, že důvod omluvy je nutno prokázat, absentuje ovšem řádné poučení o způsobu a formě prokázání, je zde pouze uvedeno, že pracovní zaneprázdnění není omluvou. Uvedl, že byl připraven omluvu neprodleně prokázat potvrzením od ošetřujícího lékaře, ale nebyla mu k tomu dána možnost. K odvolání pak přiložil „Lékařskou zprávu – nález“ vystavenou MUDr. J. C., praktickým lékařem pro dospělé, M. 5, P., která byla vystavena dne 23.3.2011 s uvedením data 9.3.2011 07:55, o obsahu, že výše jmenovaný byl ošetřen během svého pobytu v PV pro akutní žaludeční a střevní obtíže, doporučen klidový a dietní režim na lůžku a kontrolu u svého OL dle stavu. Soud nepřisvědčil oprávněnosti této námitky z níže uvedeného důvodu.

[17] Neúčast u jednání z důvodu zdravotního stavu lze prokázat jedině potvrzením lékaře o ošetření. Nelze vyloučit, že žalobce mohla ráno v den ústního jednání postihnout nevolnost v podobě střevních potíží. Soud připouští, že jsou-li tyto potíže náhlé, se značně silnými účinky, nemůže taková osoba okamžitě ráno vyhledat lékařskou pomoc a musí vyčkat, až se zdravotní stav alespoň trochu uklidní. Potud pak by bylo pouhé sdělení ráno před jednáním bez doložení lékařského potvrzení logické a naplňovalo by znaky omluvy řádné a včasné. Srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009, č.j. 7 As 9/2009-66. Avšak v kontextu dalších žalobcem prokázaných skutečností soud přisvědčil žalovanému o nevěrohodnosti důvodu neúčasti u jednání. Žalobce v odvolání předložil potvrzení praktického lékaře MUDr. J. C., který vedle svého podpisu připojil razítko, z něhož je zcela jasně zjištělé, že se jedná o praktického lékaře s ordinací v P., M. n. Také v potvrzení uvádí, že pacient byl ošetřen během svého pobytu v PV, což soud vyložil jako v Prostějově. Pokud toto potvrzení svým obsahem je pravdivé (soud neprováděl dokazování o pravdivosti obsahu potvrzení např. dotazem na zdravotní pojišťovnu o provedení výkonu), pak samá skutečnost, že žalobce v den ústního jednání ráno pobýval v Prostějově za situace, že trvalé bydliště má ve F. a zdržuje se na adrese M. 474, F.-M., soud shodně se žalovaným neuvěřil pravdivosti důvodu neúčasti u jednání. Toto nevyvrátilo ani v žalobě uvedené, že obvodní lékař žalobce má ordinaci v Ostravě, když blíže není specifikováno pracoviště v Ostravě.

[18] K námitce porušení práva na řádnou obhajobu. S odvoláním na uvedené v odstavci [7 a 15] tohoto rozsudku, krajský soud pouze konstatuje, že plná moc sepsaná do protokolu před správním orgánem I. stupně dne 24.1.2011 nebyla udělena pro celé řízení, nýbrž jen pro „toto jednání“. Takto formulované zmocnění bylo uděleno jen k určitému úkonu, a to pro jednání dne 24.1.2011, nikoliv pro celé řízení. Této úvaze svědčí i chování zmocněnkyně, která, ač neměla být, přesto byla správním orgánem I. stupně předvolána i k následnému ústnímu jednání na den 9.3.2011, a na toto předvolání nijak nereagovala. Z tohoto důvodu nebylo možno zmocněnci doručovat rozhodnutí a v postupu správního orgánu soud neshledal pochybení.

[19] K námitce ohledně nesprávné identifikace vozidla oběma správními orgány, když namísto rz X bylo uváděno X. Z obsahu správního spisu, jak Magistrátu města Frýdek-Místek tak i žalované, je zřejmé, že se jedná o administrativní chybu, o čemž svědčí i vydané opravné rozhodnutí ze dne 18.7.2011. Tato sama o sobě nezakládá nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

[20] Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce o nesprávné kvalifikaci přestupku v důsledku nesprávného vyložení ust. § 36 vyhl. č. 341/2002 Sb. V první řadě soud přisvědčil správnímu orgánu v tom, že vzal za prokázané, že dezén drážek na pneumatice byl sjetý pod přípustnou hodnotu 1,6 mm, na základě předložené fotodokumentace a výslechu svědka – zasahujícího policisty. Tato skutečnost je již pouhým nahlédnutím do fotodokumentace lehce zjištělná. S odvoláním na uvedené v části „Právní úprava“ tohoto rozsudku, ustanovení § 36 vyhl. č. 341/2002 Sb. stanoví závady na vozidle, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Je-li v případě pneumatik, kdy hloubka dezénu hlavních dezénových drážek nebo zářezů menší než 1,6 mm u vozidel všech kategorií, pak se vždy jedná o takovou závadu, která ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a takové vozidlo nesmí být použito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí. Již s odvoláním na citaci ustanovení § 36 odst. 1 a 7 písm. a) vyhlášky č. 341/2002 Sb., kdy takové vozidlo může být použito jen k nouzovému dojetí, je nutno dojít k závěru, že vozidlo s takto poškozenou pneumatikou bezprostředně ohrožuje provoz na pozemních komunikacích. Na tomto závěru nemění nic ani odkaz žalobce na rezignaci správních orgánů využít označení stupňů závad na lehké, vážné a nebezpečné. Tato kvalifikace závad je součástí technické kontroly. Nepoužití této terminologie policií či správními orgány v řízení o daném přestupku není vadou řízení. Soud přisvědčil závěru žalovaného, že žalobce, řídil-li vozidlo, jehož pneumatika neměla hloubku hlavních dezénových drážek nebo zářezů nejméně 1,6 mm, ohrožoval bezprostředně účastníky provozu na pozemních komunikacích. Byla-li sankce za toto jednání uložena podle ust.

§ 22 odst. 7 zákona o přestupcích, byla uložena v souladu s citovaným ustanovením. Ač žalobce srovnával sankci, která byla uložena jemu a která byla uložena majiteli vozidla, soud se tímto srovnáváním nezabýval, neboť sankce uložena majiteli předmětného motorového vozidla nebyla předmětem tohoto řízení. Žalovaný správně právně kvalifikoval přestupkové jednání žalobce a jen pro úplnost soud konstatuje, že správní orgán žalobci sankci stanovil na úplné dolní hranici.

[21] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[22] Soud nerozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby s ohledem na přípis zástupce žalobce ze dne 10.5.2012, že řízení o odkladném účinku za situace, že žalobci bylo vráceno řidičské oprávnění, se jeví již jako bezpředmětné.

[23] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. února 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně